

Mr D.M.H.M. van Dijk
CMC Derks Star Busman
Postbus 560
6800 AN Anrhem,

Dalerpeel, 22 januari 2007

Geachte heer van Dijk,

Afgelopen donderdag kon vanwege de storm mijn zoon dr G.J.J. Beukeveld niet op uw kantoor komen om mijn standpunten inzake de geschillen met mijn verpachter mevr. Hospers nader toe te lichten. Bij deze heb ik mijn zoon opgedragen, dit dan maar per aangetekende post, fax en e-mail te doen.
Mijn toelichtingen in deze kwestie vindt u hieronder weergegeven.

De primaire situatie in deze geschillen betreft het feit:

of ik, H.G. Beukeveld, geboren op 21 december 1918 te Coevorden, thans wonend te Dalerpeel gemeente Coevorden., als actief landbouwexploitant en actief producent van melk aan de koper, op 2 januari 2006 verplicht kan worden gesteld mee te moeten werken aan de overdracht van een melkquotum, als bij deze overdracht vooraf (en later ook achteraf) blijkt, dat de tegenpartij, in deze de verpachter, zich in deze overdracht niet aan wet en regelgeving heeft gehouden?

Mag de tegenpartij daarbij conservatoir beslag op mijn melkquotum leggen om mij te dwingen het betreffende quotum over te moeten dragen?

Wordt mijn geleden en nog te lijden schade vergoed, als mocht blijken dat dit beslag onwettig is?

De primaire basis van Europese verordeningen voor het stabiliseren van de markt voor melk, met de doelstelling deze markt door het leveren van melk te stabiliseren, zodat alle landbouwexploitanten een goed inkomen wordt gegarandeerd, derogeert aan elk (eigen) gewin afgeleid van deze verordeningen.

Het vermogensrecht in zake het melkquotum is een voorbeeld van zo'n afgeleide om het primair beginsel van de Europese verordeningen over het stabiliseren van de markt voor melk, namelijk het heffingvrij leveren van melk tot aan het quotum, te destabiliseren.

Relevante gegevens over deze overdracht van referentiehoeveelheden.

Op 2 januari 2006 regelen de volgende wet-, regelgeving en jurisprudentie de overdrachten van melkquota:

EG verordening nr 1788/2003 (voor ons het belangrijkste)

EG verordening nr 595/2004.
Regeling superheffing melkpremie 2004
Zuivelverordening uitvoering regeling superheffing 2004.
Uitvoering melkquoteringsregeling heffingperiode 2006/2007
Pachtwet
Erfpacht.
Arrest Thomsen van het Hof, juni 2002 (I-05775)
Arrest Kibler van het Hof, oktober 2006 (C-275/05)
Arrest Mulligan van het Hof, juni 2002
Uitspraak Rechtbank Leeuwarden

Belangrijk is te realiseren dat de Europese wet-, regelgeving en jurisprudentie derogeren aan de Nederlandse.

Uit bovenstaande **thans geldige** wet-, regelgeving en jurisprudentie volgt dat de verpachter bij einde pachtovereenkomst **slechts** recht op een gedeelte of de gehele referentiehoeveelheid behorend bij deze grond heeft **mits** hij op het moment van overdracht aan bepaalde criteria voldoet of gaat voldoen. Zie de uitspraken en conclusies in de zaken Thomsen en Kibler.

In navolging van het Commissievoorstel wordt door de Raad in considerans 16 van de EG verordening 1788/2003 overwogen dat het aan voormalige producenten, die niet meer actief zijn, niet wordt toegestaan hun referentiehoeveelheid langer te behouden dan strikt noodzakelijk is voor de overdracht aan een actieve producent.

De EG verordening 1788/2003 heeft dus als doel de referentiehoeveelheden bij actieve producenten te willen brengen.

Dit is ook het uitgangspunt van mijn brief.

Alleen een actieve houder/bezitter van een melkquotum in samenhang met artikel 2 en 5 van de EG verordening 1788/2003, namelijk het beheren van een landbouwbedrijf en het produceren van melk en vermarkten van deze melk, dan wel het treffen van voorbereidingen om dit in zeer nabije toekomst te doen zijn kernpunten in mijn betoog.

Hierbij benadruk ik het verschil tussen: voor het eerst melk willen produceren, zoals bij verpachter het geval is of het hervatten van een eerdere melkproductie.

Dit verschil is, verwijzend naar diverse verordeningen en regelingen, essentieel, daar diverse artikelen vermeld in deze verordeningen en regelingen niet bij verpachter van toepassing zijn. Zij kan dan geen beroep op deze artikelen doen.

In onderhavige zaak is sprake van een verpachter, die in het verleden nooit producent is geweest, nooit producent heeft willen worden en nooit producent is geworden. Daarnaast heeft verpachter geen agrarisch bedrijf en is zij ruim een jaar na datum van de bedoelde overdracht (2 januari 2006) nog steeds geen landbouwexploitant en heeft zij een agrarisch bedrijf in de zin van de EG verordening 1788/2003.

In relatie met de EG verordening 1788/2003 zijn de woorden: voormalig producent wiens quotum is ingetrokken, of de producent, die in het daarop volgend kalenderjaar de productie weer wil hervatten, of die na intrekking de productie hervat, of die na het vermarkten de productie hervat, voor onderhavige verpachter niet van toepassing, daar zij nog nooit heeft geproduceerd.

Zij zou in zo'n geval niet hervatten, doch zoals vermeld voor het eerst met deze activiteiten beginnen. Nogmaals, derhalve komt verpachter niet voor deze artikelen in aanmerking.

Zoals eerder geschreven, zelfs meer dan een jaar na het eventueel overdragen van de referentiehoeveelheid (d.d. 2 januari 2006) is betreffende verpachter geen producent conform de EG verordening 1788/2003, heeft zij geen agrarisch bedrijf zoals bedoeld in deze verordening en heeft zij daarnaast de onderhavige kavels voor de datum van 1 april 2006 ontdaan van het quotum door de kavels zonder quotum in de verkoop te doen.

Van het presenteren van een plan van aanpak om binnenkort melk te gaan produceren op het moment van de overdracht is dus geen sprake.

Verpachter is op 2 januari 2006 niet met een dergelijk plan gekomen.

Het is aan de huidige, voormalig en toekomstige producent van melk zelf te regelen, dat op moment van overdracht aan de bij wet- en regelgeving gestelde criteria worden voldaan. Dit geldt ook voor de huidige, voormalige en toekomstige producenten bij het verkrijgen van het COS registratienummer en het Dienst Regelingen (DR) relatienummers en het gegeven dat na 1 april 2004 zelf 70% van het eigen melkquotum moet worden vol gemolken.

Alleen met het gecombineerde COS/DR nummer kan in 2006 melkpremie worden aangevraagd (zie Uitvoering melkquoteringregeling heffingsperiode 2006/2007).

Het DR nummer moest verpachter begin 2004 zelf aanvragen waarna in samenhang met haar COS nummer op dat moment haar rechten en verplichtingen jegens haar quotum begonnen te lopen conform elke houder en elke bezitter van een melkquotum.

Door begin 2004 geen bij wet verplicht DR nummer aan te vragen voor haar quotum in samenhang met haar grond ontrekt verpachter zich op dat moment met haar quotum aan de wet en regelgeving.

Op 2 januari 2006 tracht verpachter met haar quotum min of meer hetzelfde te verwezenlijken.

Onderscheid wordt gemaakt in melkquotumhouder en melkquotumbezitter.

Een melkquotumbezitter heeft het recht zonder heffing tot aan zijn quotum melk te mogen produceren of hij kan dit recht verkopen, verhuren c.q. "leasen" of laten verlopen. In onderhavige zaak is het melkquotum van de verpachter nog aan de grond verbonden. De ontkoppeling vond rond april 2006 plaats.

Een melkquotumhouder heeft slecht het momentane recht van de melkquotumbezitter gehuurd om zonder heffing tot aan het quotummelk te mogen produceren. In de tijd gezien kan dit recht kan lang of kort zijn. Dit maakt voor het principe huur of lease niet uit.

Omdat met behulp van Europese wet- en regelgeving en de daaruit voortvloeiende jurisprudentie duidelijk is dat mevr. Hospers geen producent van melk is geweest, geen producent van melk is geworden en zij geen producent van melk wilde worden, zij geen bij wet verplicht COS registratienummer voor haar melkquotum heeft en zij geen bij wet verplicht DR relatienummer van Dienst Regelingen heeft, zij geen landbouwexploitant is en zij geen agrarisch bedrijf heeft, voldoet zij op 2 januari 2006 niet aan de criteria, die bij overdracht van referentiehoeveelheden aan verpachter worden gesteld en kan zij op 2 januari 2006 geen aanspraak op referentiehoeveelheden maken.

Sterker nog, op 2 januari 2006 is de kans groot door het niet zelf vol melken van 70% van haar eigenquotum deze reeds is over gegaan naar de wel actieve producent (zie in deze de verordening 1788/2003 en de brief van Veerman).

Pachter mag en kan dan aan haar geen referentiehoeveelheden overdragen, hetgeen pachter dan ook niet heeft gedaan.

Alleen al de afwezigheden van het COS registratienummer en het DR relatienummer stuiten op grote problemen. Laat staan het feit dat zij haar rechten zelf heeft verspeeld door de afwezigheid van het 70% vol melken van haar eigen quotum en bij overdracht de afwezigheid van een plan van aanpak met het voornemen te willen produceren of te gaan produceren met een quotum, die zij via de 70% verplichting al had verloren. Voeg daarbij de afwezigheid van een agrarisch bedrijf en de functie van actief landbouwexploitant.

Toepasselijke Europese bepalingen, teksten en jurisprudentie worden in deze hieronder nader weergegeven.

Bepalingen van gemeenschapsrecht

In 1984 is wegens een aanhoudend gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod in de zuivelsector een stelsel van extra heffingen op melk ingevoerd bij verordening (EEG) nr. 856/84 van de Raad van 31 maart 1984 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 804/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten (PB L 90, blz. 10). Volgens artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 (PB L 148, blz. 13), zoals gewijzigd bij verordening nr. 856/84, is een extra heffing verschuldigd voor de hoeveelheden melk die een vast te stellen referentiehoeveelheid overschrijden.

De algemene voorschriften voor de toepassing van deze extra heffing zijn vastgesteld in verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van verordening nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten (PB L 90, blz. 13).

Verordening nr. 857/84 is ingetrokken bij verordening nr. 3950/92, waarbij de regeling inzake de extra heffing, die aanvankelijk tot 1 april 1993 zou gelden, is gewijzigd en verlengd tot 1 april 2000.

Verordening nr 3950/92 is met ingang van 1 april 2004 ingetrokken bij verordening (EG) nr 1788/2003.

Deze verordening (EG) Nr. 1788/2003 van de Raad van 29 september 2003

tot vaststelling van een heffing in de sector melk en zuivelproducten, is thans nog geldig.

In de concordance van deze verordening staan onder 17 en 20 het volgende:

(17) Bij de invoering van de extra heffing in 1984 was als beginsel gesteld dat, in geval van verkoop, verhuur of vererving van het bedrijf, de desbetreffende referentiehoeveelheid samen met de grond naar de koper, de huurder of de erfgenaam overging. Het is niet wenselijk deze aanvankelijke keuze te wijzigen. Niettemin moet worden bepaald dat in alle gevallen van overdracht de nodige nationale regelingen moeten worden getroffen om, bij gebreke van overeenstemming tussen de partijen, hun rechtmatige belangen te beschermen.

20) De ervaring met de regeling inzake de extra heffing heeft geleerd dat de overdracht van referentiehoeveelheden via wettelijke regelingen, zoals verpachting, die niet noodzakelijk tot gevolg hebben dat de betrokken referentiehoeveelheden definitief worden toegewezen aan de overnemer, een extra kostenfactor voor de melkproductie kan zijn die de verbetering van de productiestructuur remt. Om de referentiehoeveelheden geschikter te maken als middel ter regulering van de markt voor melk en zuivelproducten, moeten de lidstaten gemachtigd worden om referentiehoeveelheden die **via verpachting** of vergelijkbare wettelijke middelen voor hertoewijzing naar de nationale reserve zijn overgedragen, op basis van **objectieve criteria toe te wijzen aan actieve producenten, met name aan producenten die daarvan al gebruik hebben gemaakt**. De lidstaten moeten ook het recht hebben om de overdracht van referentiehoeveelheden op een andere manier te organiseren dan door middel van individuele transacties tussen producenten.

Artikel 5 van de EG verordening 1788/2003 luidt:

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „melk”: het door het melken van één of meer koeien verkregen product;
- c) „producent”: **landbouwer of bedrijfshoofd** in de zin van artikel 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en voor steunregelingen voor landbouwers **wiens bedrijf** zich op het grondgebied van de Gemeenschap bevindt **en die melk produceert en vermarkt of voorbereidingen treft om dit in een zeer nabije toekomst te doen**;
- d) onder „**bedrijf**” wordt verstaan: bedrijf in de zin van artikel 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 1782/2003;
[..]
- f) „levering”: elke levering van melk, exclusief andere zuivelproducten, door een producent aan een koper ongeacht of de producent, de koper, het bedrijf dat deze melk behandelt of verwerkt, dan wel een derde de melk vervoert;
[..]
- j) „**individuele referentiehoeveelheid**”: **de referentiehoeveelheid van de producent per 1 april van elk tijdvak van twaalf maanden**;
- k) „**beschikbare referentiehoeveelheid**”: de voor de producent beschikbare referentiehoeveelheid per 31 maart van de periode van twaalf maanden waarvoor de

heffing wordt berekend, rekening houdend met alle in deze verordening bedoelde overdrachten, omzettingen, verkopen en tijdelijke hertoewijzingen die in dit tijdvak van twaalf maanden hebben plaatsgevonden.

Artikel 6

Individuele referentiehoeveelheden

1) **Vóór 1 juni 2004** stellen de lidstaten de individuele referentiehoeveelheden van de producenten vast op basis van de overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 in het tijdvak van twaalf maanden dat aanvangt **op 1 april 2003** toegekende individuele referentiehoeveelheden.

[..]

Artikel 17

Overdracht van referentiehoeveelheden met grond

1. Bij verkoop, verhuur, overgang door vererving — ook vóór het overlijden van de erflater — of elke andere overdracht die voor de producent vergelijkbare gevolgen heeft, wordt de individuele referentiehoeveelheid samen met het bedrijf overgedragen aan de producent die het bedrijf overneemt, op de wijze die door de lidstaten wordt bepaald rekening houdend met de voor de melkproductie gebruikte oppervlakten of met andere objectieve criteria en, in voorkomend geval, met de overeenkomst tussen de partijen. Het gedeelte van de referentiehoeveelheid dat in voorkomend geval niet met het bedrijf wordt overgedragen wordt aan de nationale reserve toegevoegd.
2. **Wanneer de referentiehoeveelheden overeenkomstig lid 1 in het kader van verpachting of andere middelen met vergelijkbare rechtsgevolgen zijn of worden overgedragen, kunnen de lidstaten op basis van objectieve criteria en met het oog op toewijzing van de referentiehoeveelheden aan uitsluitend de producenten, besluiten dat de referentiehoeveelheid niet samen met het bedrijf wordt overgedragen.**
3. Bij overdracht van grond aan de overheid en/of ten algemenen nutte **of wanneer de overdracht geen landbouwdoeleinden dient**, zien de lidstaten erop toe dat de nodige maatregelen ter vrijwaring van de rechtmatige belangen van de partijen worden getroffen, **en met name dat de vertrekkende producent in de gelegenheid wordt gesteld de melkproductie voort te zetten, indien hij dit wenst.**
4. **Bij ontstentenis van een overeenkomst tussen de partijen worden in geval van het verstrijken van een pachtovereenkomst die niet op soortgelijke voorwaarden kan worden verlengd, of in situaties met vergelijkbare rechtsgevolgen de individuele referentiehoeveelheden geheel of ten dele overgedragen aan de producent die ze overneemt, volgens door de lidstaten vastgestelde of nog vast te stellen bepalingen en met inachtneming van de rechtmatige belangen van de partijen.**

[..]

Artikel 19

Inhoudingen op overdrachten

1. Wanneer de in de artikelen 17 en 18 bedoelde overdrachten worden verricht, kunnen de lidstaten ten behoeve van de nationale reserve op basis van objectieve criteria een gedeelte van de individuele referentiehoeveelheid inhouden.
2. Wanneer de referentiehoeveelheden overeenkomstig de artikelen 17 en 18 met of zonder de corresponderende gronden in het kader van verpachting of andere middelen met vergelijkbare rechtsgevolgen zijn of worden overgedragen, kunnen de lidstaten op basis van objectieve criteria en **met het oog op toewijzing van de referentiehoeveelheden aan de producenten alleen**, beslissen of de referentiehoeveelheden geheel of ten dele aan de nationale reserve worden overgedragen en onder welke voorwaarden.

[..]

Artikel 25

Intrekking

Verordening (EG) nr. 3950/92 wordt ingetrokken met ingang van 1 april 2004.

Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de in bijlage III opgenomen concordantietabel.

Europese jurisprudentie

Allereerst moet eraan worden herinnerd, dat uit de algemene opzet van de regeling inzake de extra heffing op melk voortvloeit, dat een landbouwer slechts een referentiehoeveelheid **kan krijgen wanneer** hij de hoedanigheid van producent heeft (arrest van 15 januari 1991, Ballmann, C-341/89 en het arrest van 20 juni 2002, Thomsen, C-401/99, Jurispr. blz. I-5775).

Het arrest Thomsen

Antwoord van het Hof in dit arrest.

Allereerst moet eraan worden herinnerd, dat uit de algemene opzet van de regeling inzake de extra heffing op melk voortvloeit, dat een landbouwexploitant producent moet zijn om een referentiehoeveelheid **te kunnen krijgen**. Om een ter zake dienend antwoord op de gestelde vragen te kunnen geven, moet derhalve worden uitgegaan van het begrip producent in de zin van die regeling, dat in casu is omschreven in artikel 9, sub c, van verordening nr. 3950/92 (arrest van 15 januari 1991, Ballmann, C-341/89).

Dienaangaande volgt uit de rechtspraak van het Hof, dat ingeval van verhuur in de zin van de artikel 7, lid 1, van verordening nr. 3950/92, de pachter slechts recht heeft op de aan de gronden van het bedrijf verbonden referentiehoeveelheid, voorzover hij, als landbouwexploitant, de hoedanigheid van producent in de zin van artikel 9, sub c, van deze verordening heeft. **Evenzo** moet bij de overdracht van een reeds toegekende referentiehoeveelheid **de cessionaris** die de gronden overneemt, deze hoedanigheid van producent hebben **om** in aanmerking te komen voor overdracht van de eraan verbonden referentiehoeveelheid (zie in die zin arrest van 17 april 1997, EARL de Kerlast, C-15/95).

Hoewel deze rechtspraak betrekking heeft op artikel 7, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 3590/92, dat enkel de overdracht regelt van referentiehoeveelheden aan de pachter ingeval van pacht, en aan de cessionaris ingeval van verkoop of vererving, moet toch worden erkend dat aan deze bepaling en aan lid 2 van dit artikel 7 geen andere uitlegging kan worden gegeven met betrekking tot de regels inzake **overdracht** van de referentiehoeveelheid.

Bijgevolg moet de conclusie luiden, dat overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening nr. 3950/92 bij het verstrijken van een pachtovereenkomst betreffende een melkbedrijf, de daaraan verbonden referentiehoeveelheid in beginsel **slechts** geheel of gedeeltelijk aan de verpachter **kan toekomen wanneer** hij producent is in de zin van artikel 9, sub c, van deze verordening.

Dit artikel 7, lid 2, kan evenwel niet aldus worden uitgelegd, dat het uitsluit dat de verpachter het bedrijf met de daaraan verbonden referentiehoeveelheden overdraagt aan een derde, wanneer hij niet voornemens is om bij het verstrijken van de pachtovereenkomst zelf de melkproductie of -verkoop voort te zetten. Er zij immers aan herinnerd, dat deze bepaling niet specifiek verwijst naar „verpachters”, maar naar „producenten” die het bedrijf overnemen. Deze bepaling sluit bijgevolg niet uit dat de verpachter **op die datum** het bedrijf met het geheel of een deel van de daarbij horende referentiehoeveelheden overdraagt aan een derde, met name door **verkoop** of verhuur. In een dergelijk geval moet deze derde die „het bedrijf overneemt” in de zin van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 3950/92, de hoedanigheid van producent in de zin van artikel 9, sub c, van deze verordening bezitten.

Hieraan moet nog worden toegevoegd dat, hoewel de modaliteiten van een dergelijke overdracht bij gebreke van specifieke bepalingen in verordening nr. 3950/92 door de wetgeving van de lidstaten moeten worden vastgesteld, een **voorlopige verwerving** van referentiehoeveelheden door de verpachter vanuit gemeenschapsrechtelijk oogpunt slechts kan worden aanvaard **voorzover** zij noodzakelijk is en van een zo kort mogelijk duur. De eventuele voorlopige toekenning van referentiehoeveelheden voor een lange periode aan verpachters **die niet voornemens zijn** zich met de melkproductie bezig te houden, zou immers strijdig zijn met de algemene opzet van de regeling inzake de extra heffing op melk, **evenals** met het beginsel dat een landbouwexploitant melkproducent moet zijn om een referentiehoeveelheid **te krijgen**.

Tot slot moet eveneens worden onderzocht **op welke datum precies** de verpachter, die na het verstrijken van de pachtovereenkomst een melkbedrijf overneemt en zich met de melkproductie wil gaan bezighouden, de hoedanigheid van producent in de zin van artikel 9, sub c, van verordening nr. 3950/92 moet bezitten **om** in aanmerking te komen voor de aan dit bedrijf verbonden referentiehoeveelheden.

Dienaangaande bevat verordening nr. 3950/92 **geen** enkele uitdrukkelijke bepaling. Er zij evenwel op gewezen dat artikel 7, lid 2, van deze verordening **niet** aldus kan worden uitgelegd, dat de verpachter **precies op de datum** van het verstrijken van de pachtovereenkomst de hoedanigheid van melkproducent moet hebben om het betrokken

bedrijf met de daaraan verbonden referentiehoeveelheden te kunnen overnemen. **In het bijzonder gelet op het hoofddoel van deze bepaling, namelijk verhinderen dat referentiehoeveelheden worden toegekend aan personen die daaruit een louter financieel voordeel willen halen, volstaat het immers dat de verpachter op de bedoelde datum het bewijs levert van concrete voorbereidingen om zich op zeer korte termijn met de melkproductie bezig te houden.**

Het Hof **verklaart voor recht** (de zaak Thomsen):

„Artikel 7, lid 2, van verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten moet aldus worden uitgelegd, dat bij het verstrijken van een pachtovereenkomst betreffende een melkbedrijf de daaraan verbonden referentiehoeveelheid alleen dan geheel of gedeeltelijk aan de verpachter kan worden overgedragen, wanneer hij ‚producent‘ is in de zin van artikel 9, sub c, van deze verordening, dan wel bij het verstrijken van de pachtovereenkomst de beschikbare referentiehoeveelheid overdraagt aan een derde die deze hoedanigheid bezit. Voor de toekenning van de relevante referentiehoeveelheden aan de verpachter overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening nr. 3950/92, volstaat het dat de verpachter **op bedoelde datum het bewijs levert** van concrete voorbereidingen om op zeer korte termijn de activiteit van ‚producent‘ in de zin van artikel 9, sub c, van deze verordening uit te oefenen.”

Het arrest Kibler (oktober 2006) heeft dezelfde strekking als het arrest Thomsen

Het geschil Kibler stamt uit een eerdere periode dan die van Thomsen.

Ons geschil stamt uit een recentere periode dan die van Thomsen. In het geval Kibler zijn eerdere verordeningen geldig. In ons geval is dus de EG verordening 1788/2003 geldig. Deze verordening verwijst in de tabel 3 naar de corresponderende artikelen in de EG verordening 3950/92.

Bij punt 28 in het arrest Kibler staat bijv:

Bijgevolg moet op de eerste vraag worden geantwoord dat artikel 7 lid 1 van de verordening nr 857/84, zoals gewijzigd bij verordening nr 1546/88 aldus moeten worden uitgelegd dat in geval van teruggave van een verpacht bedrijfsdeel de referentiehoeveelheid die betrekking heeft op de voor melkproductie gebruikte oppervlakte van het bedrijf van de pachter niet terug op de verpachter overgaat indien deze laatste op het tijdstip van teruggave geen melkproducent **meer is** en **niet voornemens is** om de melk te produceren of om de betrokken gronden **opnieuw** aan een melkproducent **te verpachten**.

Bij punt 23 staat

In het arrest Thomsen heeft het Hof geoordeeld dat bij het verstrijken van een pachtovereenkomst betreffende een melkbedrijf de daaraan verbonden referentiehoeveelheden alleen dan geheel of gedeeltelijk aan de verpachter **kunnen worden overgedragen wanneer** hij zelf melkproducent is **of voornemens** is om melk te produceren **dan wel bij het verstrijken van de pachtovereenkomst** de beschikbare referentiehoeveelheid overdraagt aan een derde die deze hoedanigheid bezit.

Conclusie in arrest Kibler

Artikel 7 lid 1 van de verordening nr 857/84 zoals gewijzigd bij verordening nr 590/85 en artikel 7 eerste alinea punten [2], 3 en 4 van verordening 1546/88 moeten aldus worden uitgelegd dat bij teruggave van een verpacht bedrijfsdeel de referentiehoeveelheid die betrekking heeft op de voor melkproductie gebruikte oppervlakten van het bedrijf van de pachter **niet terug op de verpachter overgaat** indien deze laatste **op het tijdstip van teruggave** geen melkproducent **meer is** en **niet voornemens is** om melk te produceren of om de betrokken gronden **opnieuw** aan een melkproducent te **verpachten**.

Brief Veerman

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
De Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018, 2500 EA Den Haag
ons kenmerk: TRCJZ/2004/6330
datum: 06-12-2004
onderwerp: Melkleasen

[..] tweede alinea

De vigerende nieuwe raadsverordening (EG) nr. 1788/2003 1 heeft als uitgangspunten dat melkquotum toekomt aan de actieve melkproducent en dat melkquotum niet is bedoeld om onafhankelijk van de productie inkomsten te genereren. Dit beginsel komt niet alleen tot uiting in het Thomsen arrest 2, maar vooral ook in de verordening zelf.

Relevant is ook de casus Mulligan zaak C-313/99 juni 2002.

Hier wordt artikel 7 lid 1 van de verordening nr 3950/92 in samenhang met de rechtspraak als volgt uitgelegd: Volgens vaste rechtspraak wordt de referentiehoeveelheid die tenaanzien van de grond wordt toegekend overgedragen **mits** de overgang van de gronden van het bedrijf waarvoor de referentiehoeveelheid is toegekend voldoet aan de in artikel 7 van verordening nr 3950/92 bedoelde vormvoorschriften en voorwaarden.

Het fundamentele beginsel dat uit de algemene opzet van de regeling inzake extra heffing op melk voortvloeit, namelijk dat aan een landbouwer slechts een referentiehoeveelheid **kan worden toegewezen wanneer** deze de hoedanigheid van melkproducent heeft is een noodzakelijk uitvloeisel van de verordening. Dit om te verhinderen dat de referentiehoeveelheid wordt aangewend **niet** om melk te produceren of in de handel te brengen **maar** om hieruit een louter financieel voordeel te halen door de handelswaarde van de referentiehoeveelheid te gelde te maken.

Zie in deze ook de punten 53 tot en met 56 uit de conclusie van de advocaat generaal in de zaak Thomsen.

53. Zo heeft het Hof de logische consequenties getrokken uit een wetgeving die het onderhavige principe beperkt, in dit geval ten gunste van de pachter.

54. Er is geen grond om anders te redeneren in het onderhavige geval, waar het begrip "producent" moet worden gezien als de uitdrukking van de intentie van de gemeenschapswetgever om het recht van de verpachter om de referentiehoeveelheid over te nemen afhankelijk te maken van de voorwaarde dat hij kan aantonen dat hij een landbouwexploitant is die melk verkoopt of levert, dat wil zeggen dat hij de hoedanigheid van "producent" bezit, in de zin van artikel 9, sub c, van verordening nr. 3950/92.

55. Het gaat om niets meer of minder dan om op de **eigenaar** zelf de regel toe te passen die de speculatieve kunstgrepen dient te voorkomen, waartoe de landbouwers zouden kunnen overgaan die ophouden met de melkproductie of niet voornemens zijn de melkproductie voort te zetten. Zoals volgt uit vaste rechtspraak van het Hof inzake de toekenning van referentiehoeveelheden [...] mag de toewijzing van een melkquotum [...] worden geweigerd aan een producent die deze niet aanvraagt met het doel om de levering van melk duurzaam te hervatten, maar om uit deze toewijzing een louter financieel voordeel te halen door de handelswaarde die de referentiehoeveelheden in de tussentijd hebben verkregen, te gelde te maken".

56. De betwiste voorwaarde geldt evenzeer voor derden aan wie een verpachter besluit zijn landbouwbedrijf toe te vertrouwen. Voorzover artikel 7, lid 2, van verordening nr. 3950/92 spreekt van producenten, beperkt dit artikel de overdracht van referentiehoeveelheden niet tot verpachters alleen. Op grond van dat artikel kunnen laatstgenoemden met een nieuwe pachter een contract sluiten **op het moment dat** zij het bezit van hun bedrijf terugkrijgen. Aan de nieuwe pachter kan bijgevolg de referentiehoeveelheid alleen toekomen als hij "producent" is in de zin van artikel 9, sub c, van verordening nr. 3950/92.

Uitspraak Rechtbank Leeuwarden

LJ Nummer [AS4194](#) Bron: Rechtbank Leeuwarden, datum actualiteit: 1 februari 2005

De pachtkamer heeft uitgemaakt dat de (opvolgend) verpachter -de gemeente Heerenveen- geen aanspraak kan maken op de helft van de verkoopopbrengst van het door haar pachter verkochte melkquotum. De pachtkamer overweegt daartoe in de eerste plaats dat de gemeente Heerenveen onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de vraag of het melkquotum bij de koopovereenkomst was inbegrepen. In de tweede plaats overweegt de pachtkamer dat de gemeente op grond van het Europees recht geen aanspraak kan maken op enige vergoeding voor het melkquotum. De Europese regelgeving bepaalt namelijk dat, als een verpachter geen melkproducent is, hij in beginsel geen recht heeft op het melkquotum. In dit geval staat vast dat de gemeente Heerenveen de grond wil verwerven voor woningbouw. De gemeente heeft dus **niet** de bedoeling om de grond weer voor de melkproductie te gebruiken. Onder deze omstandigheden kan de gemeente als opvolgend verpachter geen aanspraak maken op vergoeding van de (helft van de) opbrengst van het melkquotum omdat dit haar in dat geval louter een financieel voordeel zou opleveren. Dit is volgens het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in strijd met de Europese regelgeving inzake het melkquotum.

Uit deze uitspraak kan worden geconcludeerd dat de verpachter actief moet zijn in het instandhouden van zijn eigen quotum. Dit criterium was reeds eerder aan de pachter opgelegd.

De quotumbezitter en de quotumhouder moeten beiden actief zijn in het instandhouden van het quotum en bij ontstentenis gaat het quotum over naar de actief melkproducerende landbouwexploitant (zie de brief van Veerman, de EG verordening 1788/2003 en bovenstaande arresten).

Feiten

Op 2 januari 2006 loopt de erfpachtovereenkomst af.

Op 2 januari 2006 is bij beide partijen bekend, dat de verpachter uitsluitend de kavels wil verkopen (zie de brief van 8 december 2005 en de brief van 24 augustus 2005) en dat de pachter verder wil huren, zij het tegen een lagere huurprijs dan de vorige die vors hoog was.

Verpachter heeft niet de bedoeling de grond weer voor melkproductie te gebruiken.

Vanwege het pachtservituut onkoppelt zij prematuur de grond van het melkquotum en zij biedt de grond zonder quotum te koop aan.

Zowel verpachter als pachter hebben in de aanloop naar 2 januari 2006 niet conform de artikelen 13 en 14 van de erfpachtovereenkomst gehandeld.

Zo is in tegenstelling tot hetgeen in de brief van 8 december 2005 staat vermeld door verpachter **geen** aangetekende brief aan pachter gestuurd en heeft verpachter een **verkeerde einddatum** in de brief van 24 augustus 2005 gehanteerd. In deze brief heeft verpachter de pachter te kennen gegeven voor de verkoop op haar onderhandelaar te wachten tot deze contact met hem opneemt. Dit contact vindt pas twee maanden later bij pachter thuis plaats. Hierdoor zijn voor de pachter twee belangrijke maanden verloren gegaan, die hem bij de brief van 8 december 2005 kwalijk worden genomen.

Pachter heeft ook **geen** aangetekende brief aan verpachter gezonden met het verzoek verder te willen huren. Via diverse personen rondom de pachter is mondeling wel op tijd aangegeven dat pachter wel verder wilde huren.

Zo hebben beiden, inclusief hun familieleden, makelaar en accountant intensief met elkaar over een oplossing (verkoop c.q. verhuur) onderhandeld, doch dit heeft niet tot een consensus geleid.

Omdat verpachter niet voldoet aan wet en regelgeving rondom het actief procuderen van melk om een melkquotum over te dragen heeft pachter het betreffende quotum niet over kunnen dragen.

Bekend is.

Vanaf begin 2005 moet de bezitter van een melkquotum een gebomineerd COS / DR nummer hebben wil een quotumoverdracht plaats kunnen vinden.

Voor 1 juni 2004 moet de individuele referentiehoeveelheid van verpachter bekend zijn. (zie artikel 6 vvan de EG verordening 1788/2003).

Verpachter moet zelf dit quotumverzoek regelen.

Dit heeft verpachter niet gedaan, derhalve kan gesteld worden dat verpachter op grond van artikel 6 van de EG verordening 1788/2003 op 1 juni 2004 geen individueel melkquotum heeft.

Mocht anders worden besloten dan moet verpachter vanaf 1 april 2004 dit melkquotum actief zelf voor 70% vol melken.

Dit heeft verpachter niet gedaan.

Tot aan 2 januari 2006 is bekend dat verpachter de laatste 26 jaar geen melk aan een koper heeft geleverd.

Op 2 januari 2006 heeft verpachter op grond van de Regeling Superheffing derhalve op basis van de 70% regeling **geen** quotum meer.

Wel heeft de quotumhouder in deze de pachter het betreffende quotum actief vol gemolken.

Op 2 januari 2006 heeft verpachter **geen** COS registratienummer en **geen** DR relatienummer.

Op 2 januari 2006 is verpachter **geen** actieve melkproducerende landbouwexploitant met eigen bedrijf conform artikel 2 en 5 van de verordening nr 1788/2003.

Verpachter is op dat moment **niet voornemens** zelf melk te gaan produceren (zie de brief van 8 december 2005).

Op 2 januari 2006 is verpachter **niet** met een plan van aanpak gekomen voornemens te zijn binnenkort zelf melk te willen produceren.

Verpachter wil **uitsluitend** de kavels verkopen zie de brieven van 24 augustus 2005 en 8 december 2005 en de "Te koop aangeboden" advertentie. Verpachter ontkoppelt daarbij het melkquotum van de grond.

Op 2 januari 2006 heeft verpachter **geen** koper die op dat moment of zeer binnenkort de kavels inclusief het melkquotum overneemt. Deze koper zou actief melkproducent moeten zijn.

Verpachter heeft op 2 januari 2006 zoals gemeld dan ook **geen** concreet plan voorgelegd, waarin zij aangeeft hoe zij zelf melk wil produceren, noch de kavels verder wil verhuren.

Duidelijk is dat verpachter de betreffende kavels niet verder wil verhuren en denkt daarbij aan het pachtservituut. Zij wil de kavels pachtvrij verkopen en zij heeft daarvoor een makelaar de opdracht gegeven de betreffende kavels ontkoppeld van melkquotum te verkopen (zie de brief van 8 december 2005 en de betreffende advertentie).

Verpachter heeft wettelijk recht op overdracht van een deel van het quotum van pachter **mits** zij aan de voorwaarden verwoord in of toegekend aan de verordening nr 1788/2003 en de daar van afgeleide verordeningen en arresten staat vermeld heeft voldaan.

Verpachter heeft op 2 januari 2006 overduidelijk niet aan deze criteria voldaan **en aan haar mogen dan ook geen referentierhoeveelheden worden overgedragen.**

Dit heeft pachter op 2 januari 2006 dan ook niet gedaan.

Een feitelijke overdracht van het melkquotum van pachter aan verpachter zou hier dus uitsluitend het karakter van financieel gewin van de verpachter zijn geweest, hetgeen niet voldoet aan de doelstelling van de verordeningen inzake de regulering van de melkproductie in de Europese Gemeenschap.

Op 2 januari 2006 is pachter **een actieve melkproducerende landbouwexploitant met eigen bedrijf**, die te kennen heeft gegeven de betreffende kavels verder te willen huren.

Pachter is daarbij in het bezit van een eigen melkquotum, agrarisch bedrijf en grond.

Op 2 januari 2006 staat pachter daarnaast voor het gehele belastingjaar 2006 als belastingplichtige voor de bestreden kavels ingeschreven en heeft hij de betreffende belastingen betaald.

Hetzelfde geldt voor de waterschaplasten 2006, die pachter voor het gehele jaar 2006 heeft betaald.

Gezien het feit dat verpachter de kavels begin 2006 wel aan een derde buiten het pachtstelsel om voor vruchtgebruik heeft overgedragen doch in verband met financieel gewin niet aan de primaire pachter heeft willen verpachten heeft verpachter op het moment van verpachten aan een derde het recht op schouw van de kavels verloren. Het gehele jaar 2006 zijn de betreffende kavel onttrokken van de melkpremieregeling.

Mocht ondanks diverse tekortkomingen van verpachterszijde alsnog het geheel of een gedeelte van het melkquotum naar verpachter over gaan, dan verwijst pachter bij deze erfpachtoverdracht naar de 70 / 30 verdeling op basis van billijkheid en evenredigheid (bron mr drs P.A. de Hoog plaatsvervangend voorzitter van de pachtkamer in Den Bosch) en wenst pachter het 70% aandeel uitbetaald te krijgen met als peildatum 2 januari 2006.

Anders beschreven.

Bij overdracht van de betreffende kavels gaat bij wet-, regelgeving en jurisprudentie naar rato een melkquotum naar verpachter over **mits** verpachter actief melkproducerend is, of op het moment van overdracht met een concreet plan is gekomen, waarin haar voornemens staan zelf melk te willen produceren of waarin zij aangeeft te willen verhuren of op de datum van overdracht kan verkopen.

Geen van deze feiten is op 2 januari 2006 op het moment van overdracht bij verpachter het geval.

Uitgezocht moet worden of verpachter voor 2 januari 2006 nog wel een individueel referentiequotum in bezit had daar zij geen gevolg aan artikel 6 van de EG verordening 1788/2003 heeft voldaan door haar quotum op te vragen en zij vanaf dat moment onder melkpremieregeling kwam te vallen. Dit mede vanwege de afwezigheid van een COS- en DR nummer voor haar grond en quotum en het niet zelf volmelken van haar eigen melkquotum.

Conform de EG verordening 1788/2003, het arrest van Thomsen, het arrest van Kibler, de tweede alinea in de brief van minister Veerman aan de Tweede kamer van 6 december 2004 en de uitspraak van de Rechtbank Leeuwarden in de zaak tegen de gemeente Heerenveen blijft in dat geval het betreffende melkquotum bij de actief melkproducerende producent met een eigen agrarische bedrijf en dat is in dit geval de onderhavige pachter.

Uit bovenstaande verordening, arresten en rechtelijke uitspraken van het Hof en Leeuwarden **is pachter van mening** geen melkquotum over **mogen** te dragen aan een verpachter, die hiermee uitsluitend financieel gewin wenst te behalen.

De verordening en regeling tot vaststelling van een heffing in de sector melk en zuivelproducten hebben namelijk als hoofddoel de markt voor melk te stabiliseren en niet als doel niet producerende grondeigenaren te verrijken.

Het melkquotum onder ((af)hankelijk) vermogensrecht te plaatsen om aldus het verlies aan haar quotum te compenseren is evenens in strijd met het hoofddoel de markt voor melk te stabiliseren.

Op 4 december 2006 heeft de advocaat van verpachter beslag op het gehele melkquotum van pachter laten leggen (zie bijlagen) om alsnog haar melkquotum overgedragen te krijgen.

Het is duidelijk dat pachter hier grote schade door gaat lijden, die bij voortzetting van de procedure op de verpachter wordt verhaald.

De algemene conclusie is, dat de Europese en nationale regelgevers meer nadruk leggen tussen actieve en niet actieve producenten.

Dit geldt op gelijke voet voor een quotumhouder als voor een quotumbezitter.

In onderhavige zaak dus zowel voor de pachter als verpachter van grond met melkquotum.

Van ieders activiteit hangt af of bij einde pachtovereenkomst tussen verpachter en pachter het melkquotum c.q. de vergoeding kan worden overgedragen.

Qua rechten en plichten zijn beide daarin naar redelijkheid en billijkheid equivalent.

Zodra een verzaakt is er sprake van een wanprestatie.

De huidige jurisprudentie staat in deze vol van voorbeelden van verzakende pachters.

Nu moet op basis van Europese en nationale jurisprudentie ook naar de activiteit rechten en plichten van de verpachter worden gekeken.

Qua investeringen moet daarnaast ook rekening gehouden worden met de vraag van wie de gebouwen zijn alwaar de melk wordt gemolken.

Pachter heeft in het verleden ruim 1 miljoen gulden in een stal en melkinstallatie moeten investeren, zonder dat verpachter hier aan heeft bij gedragen. Bij een verdeling op basis van uitsluitend grond naar rato wordt in dit geval pachter onder gewaardeerd.

Eindconclusie van H.G. Beukeveld:

Aannemelijk is gemaakt dat op 2 januari 2006 aan verpachter geen referentiehoeveelheid melk **mag** worden overgedragen.

Als deze uitleg in eerste aanleg niet bij de Nederlandse rechter duidelijk genoeg is, dan gaan wij door tot aan het Europese Hof om in het kader van de EG verordening 1788/2003 dit wel voor elkaar te krijgen.

Daarbij laten wij zien dat niet de uitgangswaarden van 1984 moeten worden gehanteerd, zoals de tegenpartij voorstelt, doch uitsluitend de thans bij wet geldige uitgangswaarden voortvloeiend uit artikel 6 van de EG verordening 1788/2003. Het corresponderend referentiejaar is hierbij 2003/2004.

Op dit moment hebben beide partijen advocaten en deskundigen ingeschakeld.

Het is duidelijk dat de pachter de kosten van deze deskundigen en advocaten gaat verhalen als de ingezete procedure wordt voorgezet en hij conform wet en regelgeving gelijk krijgt.

Indien gewenst kan mijn dochter M.J.M. Muller-Beukeveld u de gewenste bijlagen toezenden.

Met vriendelijke groet,

H.G. Beukeveld
Wittenweg 1
7753 TC Dalerpeel